

La immigració a Riudoms

Com en altres llocs de la Catalunya litoral i d'economia pujant Riudoms va rebre emigrants provinents d'altres zones de l'Estat espanyol els quals després de la desfeta de la guerra civil i a conseqüència de l'economia autàrctica imperant en l'Espanya franquista feien impossible els mitjans més indispensables de vida per aquella població. Cal recordar que el gros de la immigració correspon entre els anys 60 a 70, si bé la immigració va continuar fins pràcticament l'any 77. Aquest fluxe migratori correspon econòmicament a l'època de la segona industrialització catalana la qual en un marc proteccionista i aprofitant la vella indústria d'abans de la guerra s'encarregarà de subvenir les necessitats d'una població cada cop més urbanitzada.

En concret les causes de la immigració a Riudoms són degudes, en primer lloc a la proximitat amb Reus (5 Km.) i per tant com a poble dormitori, en segon lloc el "boom" de la construcció motivada pel turisme costener (Salou-Cambrils l'Hospitalet de l'Infant), i són la majoria dels immigrants manobres i auxiliars de la construcció, així com servidors del corrent turístic que converteixen a Salou i Cambrils en centres turístics de més de 100.000 h. en l'època juliol-agost. La tercera causa cal trobar-la en l'abaratiment de mà d'obra que suposava l'ocupació dels immigrants nou-vinguts. En efecte, es pot dir que l'ocupació d'aquesta mà d'obra va frenar durant uns anys la tecnificació dels mitjans de producció i recollida de les collites en general i en concret l'avellana i el vi.

Les conseqüències d'aquesta allau immigratòria fan que Riudoms passi de tenir 1'2 immigrants per cada 50 habitants a l'any 1936, és a dir, un 2'1% a tenir-ne 1 cada 4 habitants a l'any 1970, és a dir, un 25% de la població.

La dècada dels 70 és on situem el punt màxim d'inflexió immigratòria.

Des del punt de vista sociològic la immigració és rebuda del poble com a part d'una política de descatalanització promoguda pel règim franquista i per tant la seva reacció és considerar-los gent indigent i pobra que té uns costums inferiors als locals i un comportament totalment estrany i arcaic.

A través del contacte de les dues comunitats molta part del poble se'n va adonar dels mòbils reals que els portaven a marxar del seu poble: la falta de llocs de treball, l'analfabetisme, la falta d'habitatges i equipaments, etc...

El tema migratori no està saldat encara avui, ja que si bé el corrent està parat i per tant no es produeixen noves entrades, les dificultats culturals i lingüístiques d'absorció i d'integració en la vida del poble són encara vidents.

L'exemple més palès seria la barriada de les parcel·les Ferrant, a poca distància del nucli de la població és un lloc on s'hi assenta una bona part de la immigració.

La participació dels castellano-parlants en la vida local és a nivells generals baixa sobretot en els segments de població compresos entre els 50-70 anys, de nul·la incidència participativa, i no és així en els segments més joves on l'actitud participativa és més gran.

⤵ Si contemplem el cens riudomenc uns anys abans de la guerra (1930-1936) el qual comptava amb 3.450 habitants, trobem que llavors els immigrants de fora del Principat no passaven de les dues dotzenes:

Terol	7	Estrangers:	
Lugo	7	L'Argentina . . .	2
Múrcia	1	França	1
Oscà	1	Cuba	1
Badajoz	1	Colòmbia	1
Logroño	1		

A l'any 1936 sobrepassaven els 3.605 amb 71 immigrants:

Almeria	29	Estrangers:	
Terol	9	L'Argentina . . .	7
Lugo	8	Colòmbia	3
Oscà	7	França	2
Saragossa	5	Cuba	1
Burgos	1	Puerto Rico . . .	1
Badajoz	1		
Orense	1		
Múrcia	1		
Logroño	1		
Ciutat Real	1		

Acabada la guerra Civil hom té notícia d'un moviment d'exiliats, emigrats a causa d'aquesta guerra. Els principals països receptors dels riudomencs han estat els següents:

Mèxic	Argentina
Austràlia	Cuba
Itàlia	França
Suïssa	Colòmbia
Alemanya	Brasil

A l'any 1970 tenim 1.050 immigrants de fora de Catalunya.

Quaranta-tres províncies han estat fins ara les que han fet possible l'augment tan considerable d'habitants riudomencs censats i cal reconèixer que han contribuït a conservar les grans riqueses del camp, prenent-hi part amb el seu treball i la seva ajuda.

Ciutat Real	194 persones
Almeria	120 persones
Jaen	104 persones

Àvila, Guadalajara, León, Orense, Soria i Pontevedra, amb un immigrant cada una d'elles.

BIARNÈS / SORONELLES / TORRELL